

L'asturianu de Ludwigsburg

Xabiero Cayarga

Estrañu ser ési del que mi fala.
¿Diz usté que vieno d'Alemaña?
Y qu'equí casó y fizo amigues
con eruditos, nobles y clérigos,
qu'esquilmó biblioteques y ilesies,
que recaldaba pergaminos d'ocultos tesoros.

Que perteneciera a sociedaes secretes
y que dominara la cábala y l'alquimia,
que nes nueches de plenillunu pronunciare
los nomes nefandos na cueva del Cuélebre,
qu'una curuxa respía por elli na so ausencia
y que falaba l'idioma de les besties.

Qu'andaba les llucies onde nun trisca
siquiera'l rebecu, que s'esfrecía
a rollicones desnudu pelos ñeveros,
qu'amanecía a bañase nos llagos
o nun tranquilu pozu del ríu Pomperi,
que nes nueches estenes sentaba a pintar
nuña peña la caliza vivo de los picos...

Pámique nun vo ser quien p'ayudalu.
Yo vo fala-y de daquién otru,
qu'aportó a estes tierres al enfotu
d'aprovechar el marafundiu les sos riqueces,
qu'amó'l tesoru qu'escondíen
pervieyos monasterios y ermites
¿códices, retablos, reliquies?
Nun faiga de menos lo qu'en verdá importa.

Amó'l dicursu de la memoria na piedra
en Santa Cristina de Llena, en San Miguel de Lliñu,
en Santa Cruz, Abamia, el Narancu amó
la voluntá piadosa y rebelde d'esti pueblu.
El que lluchó nel cimblu santu de Priena,
el que resucitó l'olvidáu legáu d'occidente.

Fálo-y d'un home qu'anduvo les vegues,
les maedes, los porros, les xerres,
qu'amiyó les canales y les llambries,

qu'anocho en mayaes, beyos y puertos,
na vega Enol, Ariu, Ordiales y Urriellu.

Un home qu'empapizaba si sentía
el cantu reciu del aldeanu y la gaita astur
aldovinando la señalda de lo que se pierde.

Un home qu'aportó a estos riscos
con una grave malura nel pechu
y qu'equí topó so cura, nel encañu
la encainada y l'elixir les sos fontes.

Un home que suañó Cuadonga,
el camarín de la Santina, la basílica
y que cayó en desgracia, otra
vuelta estranxeru en so tierra.

Usté falómi d'un mitu,
yo fálo-y solo d'un home,
de Roberto Frassinelli y Burnitz,
l'alemán de Corao ero yo.

Delles notes biográfiques

Xabiero Cayarga Rodríguez (Cangues d'Onís, 1967), dase a conocer nel añu 1994 cola novela El boleru de Xabel. Tien espublizaos dellos llibros de cuentos, Les gatileres del cielu (1994), Güelgues sobre 'l llagu (1996) y A flor de piel (2000). Nesti añu apaecen el so primer trabayu poéticu, El deliriu d'esclavu, y Pequeña Europa, conxuntu de poemes qu'algama'l Premiu "Teodoro Cuesta" y nel que ta incluyú L'asturianu de Ludwigsburg, poema onde l'autor recuerre la vida l'alemán de Corao, Roberto Frassinelli Burnitz, un mitu que h.ue persona.

Una obra teatral, la "traxicomedia" Favila, el príncipe reina (2004) primer premiu de textos dramáticos n'asturiano, editáu pol Teatru Jovellanos, onde xunta'l teatru popular col teatru actual, el poemariu, Les llingües de la Hidra (2005), premiu "Xuan María Acebal", y la so segunda novela Trastes de bufarda (2006), completen el caleyar de Xabiero pela lliteratura n'asturiano.